

4 oktober: SINT FRANCISCUS: de ziener ...

Bij het komend feest van onze Broeder Sint Franciscus van Assisi op 4 oktober, wil ik even terugblikken op het thema voor de Wereldgebedsdag voor de zorg voor de schepping, dat gevierd werd op 1 september 2024.

In de uitwerking van de boodschap verbindt de paus de zorg voor de schepping ook aan het thema van het komende jubeljaar met als thema: hoop.

De paus start bij de vraag: *“Als we echt gelovig zijn, hoe zijn we dan tot dat geloof gekomen?”* Het is, zoals Paulus vertelt, omdat de Heilige Geest in ons woont, omdat de liefde van God *“in onze harten is uitgestort”*.

De Geest stelt ons in staat om creatief te zijn in naastenliefde en zendt ons uit met de vrijheid van iemand die niet meer terugvalt in de angst voor de dood, want Jezus is opgestaan uit de dood. Dit is **onze grote hoop: Gods liefde heeft gezegevierd en blijft zegevieren over alles.**

We mogen getuigen van de hoop, gedreven door een verlangen naar liefde, broederschap, vriendschap en gerechtigheid voor iedereen.

De hele schepping kijkt uit en hoopt op de uiteindelijke voltooiing. Maar op weg daar naar toe, heeft deze hoop nog af te rekenen met wat Paulus beschrijft als: *“verdrukking, benauwdheid, vervolging, honger, naaktheid, levensgevaar, zwaard” (Rom 8,35).*

Vervolgens legt de paus een **band tussen sociale vriendschap en universele broederlijkheid en de zorg voor de hele schepping.**

“De Heilige Geest leidt ons voortdurend en roept ons op tot bekering, tot een verandering van levensstijl, om weerstand te bieden aan de aftakeling van onze omgeving.

“Het recht opeisen om de natuur te bezitten en te domineren en haar naar believen te manipuleren, vertegenwoordigt dus een vorm van afgoderij van de mens die de aarde arrogant in een ‘ont-genadigde’ toestand plaatst, beroofd van Gods genade.
" Tot zover enkele zinnestukjes van onze paus.

Onze broeder Sint-Franciscus wist dit blijkbaar al, zoveel eeuwen geleden. Hier wil ik het prachtige **Zonnelied** plaatsen; het grandioos gedicht dat Franciscus kort voor zijn dood liet opschrijven: hij schreef dit gebed vermoedelijk in de lente van het jaar 1225, toen hij zwaar ziek lag in San Damiano.

Allerhoogste, almachtige, goede Heer,
van U zijn de lof, de roem, de eer en alle zegen.

U alleen, Allerhoogste, komen zij toe
en geen mens is waardig uw naam te noemen.

Wees geprezen, mijn Heer met al uw schepselen,
vooral door mijnheer broeder zon,
die de dag is en door wie Gij ons verlicht.
En hij is mooi en straalt met grote pracht;
van U, Allerhoogste, draagt hij het teken.

Wees geprezen, mijn Heer, door zuster maan en de sterren.
Aan de hemel hebt Gij ze gevormd, helder en kostbaar en mooi.

Wees geprezen, mijn Heer, door broeder wind
en door de lucht, bewolkt of helder, en ieder jaargetijde,
door wie Gij het leven van uw schepselen onderhoudt.

Wees geprezen, mijn Heer, door zuster water,
die heel nuttig is en nederig, kostbaar en kuis.

Wees geprezen, mijn Heer, door broeder vuur,
door wie Gij voor ons de nacht verlicht;
en hij is mooi en vrolijk, stoer en sterk.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster, moeder
aarde,
die ons voedt en leidt,
en allerlei vruchten voortbrengt, bonte bloemen en
planten.

Wees geprezen, mijn Heer, door wie omwille van uw liefde
vergiffenis schenken, en ziekte en verdrukking dragen.

Gelukkig wie dat dragen in vrede,
want door U, Allerhoogste, worden zij gekroond.

Wees geprezen, mijn Heer, door onze zuster de lichamelijke dood,
die geen levend mens kan ontvluchten.

Wee hen die in doodzonde sterven;
gelukkig wie zij in uw allerheiligste wil vindt,
want de tweede dood zal hun geen kwaad doen.

Prijs en zegen mijn Heer,
en dank en dien Hem in grote nederigheid.

Met franciscaanse groet van VREDE EN ALLE GOEDS,

Paul Renders ofm. aalmoezenier te Antwerpen